

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.117/2018/9/I.

A Győri Ítéltábla a Kövesdi & Csákváry Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Hankó Faragó Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tag kizárása iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2018. február 20. napján kelt 13.G.40.001/2017/24-I. számú ítéletével szemben a felperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperest a felperesi társaságból kizárja.

A felperes perköltségben való marasztalását mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen a felperesnek 211.000. (Kettőszáztizenegyezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az 1997. február 15. napján kelt társasági szerződéssel létrejött ... Kft. 3 millió Ft-os törzstőkéjéből a német székhelyű ... GmbH többségi tag 2.400.000. forint, dr. tanú 3 tag - és az alperes 300.000. - 300.000. forint névértékű törzsbetéttel rendelkezik. Dr. tanú 3 és az alperes a társaság alapításától kezdődően önálló képviseleti joggal az ügyvezetői tisztséget is betöltötték. A 2015. május 27. napján megtartott taggyűlésen a tagok határoztak az alperes ügyvezetői tisztségéből visszahívásáról. Az alperes keresetére a Szombathelyi Törvényszék a 2015. október 6. napján kelt G.40.033/2015/ 11 szám alatti ítéletével a 2015. év május 27. napján megtartott taggyűlésen meghozott határozatokat hatályon kívül helyezte. Így az alperes a cégjegyzékben 2015. október 21. napjától 2015. december 1 napjáig ismételten ügyvezetőként volt feltüntetve. A 2015. március 9. napján kelt szerződéssel az alperes mint kölcsönadó felperesnek mint adósnak 3 millió Ft pénzkölcsönt nyújtott 2015. szeptember 30.-i lejáratig. A fizetési határidőig a felperes a kölcsönt nem fizette vissza, ezért az alperes 2015. december 10. napján felszámolási kérelmet terjesztett elő a felperessel szemben. A Szombathelyi Törvényszék a 2016. április 6. napján kelt végzésével megállapította a felperes fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását. A végzéssel szembeni fellebbezésében a felperes bejelentette, hogy a felszámolási kérelem szerinti tartozás teljes összegét, (3 millió Ft tagi kölcsönt, 161.750 Ft késedelmi kamatot, 25.000 Ft közzétételi költségtérítést 80.000 Ft eljárási illetéket) megfizette a hitelező alperesnek. A hitelező alperes a fellebbezésében előterjesztett észrevételeiben a felszámolást elrendelő végzés helybenhagyását kérte. A Győri Ítéltábla a 2017. február 6. napján kelt Fpkf.II.25.575/2016/2. szám alatti végzésével az elsőfokú végzést megváltoztatva a felszámolási eljárást soron kívül megszüntette a hitelezői követelés teljesítésére figyelemmel.

A 2016. december 22. napján megtartott taggyűlésen a tagok módosították a társasági szerződést a 2013. évi V. törvény (Ptk.) előírásai szerint. A módosított szerződés 26. pontja ("versenytilalmi rendelkezések") szerint a "1. A társaság tagjai kijelentik, hogy ezen társasági szerződés tartama alatt olyan vállalkozásban, amely a Társaság konkurenciáját jelenti (azaz azonos vagy hasonló vállalkozási tárgya van) nem részesednek és pedig sem direkt, sem közvetetten, illetőleg ilyen társaságban más módon sem tevékenykednek. 2. A társaság tagjaira vonatkozó versenytilalmi szabályok alól kivételes esetben felmentés adható. A felmentés megadásáról a taggyűlés egyszerű többséggel határoz. (...) 4. a Társaság tagjai kötelezik magukat ezen versenytilalmi szabályok megszegése esetén, tehát ha a társaság tagjai olyan társaságban szereztek üzletrészt, amely a társasággal azonos tevékenységet folytat, a társaságnak - e ténynek a társaság tudomására jutástól számított 60 napon belül - kötbér jogcím alatt 100.000 €-nak megfelelő összeget fizet, mely összeg káráltalányként szolgál."

A 3. napirendi pont tárgyalása során a taggyűlés határozott az alperes társaságból történő kizárása kezdeményezéséről az illetékes bíróságon, mivel a tag társaságban történő tagsága fenntartása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné. A kizárás kezdeményezése okait a napirendi pont tárgyalásakor a társaság ügyvezetői - ... és ... - jegyzőkönyvbe mondták. Így

- 1) Annak ellenére, hogy a 2015. májusi és a megismételt 2015. decemberi taggyűlés döntése értelmében egyértelművé vált számára, hogy a többségi tulajdonos a jövőben nem kívánja ügyvezetői közreműködését a fennálló tagsági viszony ellenére folyamatosan akadályozta a társaság működését.
- 2) Folyamatosan megszegi a versenytilalmi szabályokat, mivel a SIBA tevékenységi körébe tartozó szolgáltatásokat a saját nevében hirdeti, illetve egyéni vállalkozása a a társaság által gyakorolt tevékenységi körében körülírt tevékenységet folytatja. Ehhez a taggyűlés hozzájárulásával nem rendelkezik ezt soha nem is kérte.
- 3) A magyar ügyvezetők ... és ... - morális lejáratására tett kísérletet, rendőrségi feljelentés alaptalan megtétele.
- 4) A cég megbízói felé valótlan adatok közlése a cég gazdasági helyzetéről, a cég bizalmas adatait, árképzési elvei, szolgáltatási díjai kiadása a konkurenciának, a cég szerződéseit átjátszása a konkurenciának - lásd pl. a ... megbízás a ... Kft.-nek.
- 5) Az ügyvezetők akadályozása abban, hogy a cég számlájához hozzáférjenek és a cég fizetési kötelezettségeinek időben eleget tegyenek, a társaság bankszámláinak zároltatása, illetve annak kísérlete (... Bank).
- 6) A taggyűlés hozzájárulása nélkül érvénytelen, 3 millió Ft tagi kölcsön nyújtására vonatkozó szerződés megkötése és felhasználása a társaság elleni felszámolási eljárásban, 2015. március 9. napján kelt, 2 darab eltérő tartalmú okirat szerint.
- 7) Felszámolási eljárás indítása a ... Kft.-vel szemben, mely eljárástól jogosnak vélt követelése maradéktalan kifizetése után sem állt el, az eljárás jelenleg jogorvoslati szakaszban van, tipikus visszaélésszerű joggyakorlás tapasztalható. Kérelmét felhívás ellenére sem vonta vissza.
- 8) A cég egy megbízásának a konkurencia részére történő átjátszásában való aktív személyes közreműködés, egy másik megbízás esetében a megbízást harmadik személy bevonásával, de saját eszközének rendelkezésre bocsátásával vitte el a cégtől.
- 9) alperes neve tag ...i kapcsolatainak felhasználásával megkötött szerződések ügyében a NAV által adóhiány került megállapításra, mely a társaság számára jelentős terheket ró fel. NAV1. eljárás 39 millió Ft fizetési kötelezettség, NAV2. eljárás 5,9 millió forint fizetési kötelezettség.
- 10) Büntetőeljárás folyik a alperes neve által felügyelt személyi kifizetéseket érintően, az ügyben gyanúsítás még nem történt meg. NAV .../2016. bü

- 11) A NAV ... és ... határozatai megállapításait, valamint azt a körülményt, hogy az ügyvezető a társaságot erről nem tájékoztatta, és emiatt a társaság működése is veszélybe került.
- 12) A német többségi tulajdonos, a ... GmbH-t hamis üzleti adatok közlésével igyekezett rábírní üzletrész eladására.
- 13) Jelentős bizalomvesztés a tulajdonostársak részéről. "

* * *

A felperes a 2017. január 4. napján előterjesztett keresetében a Ptk. 3: 107. § (1) bekezdése alapján az alperes kizárását kérte a felperes gazdasági társaságból. Kérte egyben a 3: 108. § (3) bekezdése alapján az alperes tagsági jogainak gyakorlása felfüggesztését a bíróság jogerős döntéséig. A kizárási kezdeményezésről döntő taggyűlési határozatban megjelölt 6. kizárási okról előadta, hogy a 3 millió Ft kölcsön nyújtásáról szóló tagi kölcsön szerződést a felperes taggyűlése nem hagyta jóvá, ezentúl a kölcsön nyújtása igazolásaként az alperes két különböző szerződési okiratot csatolt melyek közül egyiket a felperes nem írta alá, míg a másik okiraton mindkét szerződést kötő fél nevében az alperes írt alá. A 9. kizárási okról előadta, hogy a felperes gazdasági társaság "...i igazgatóságát "az alperes jelentette. Az ott igénybe vett alvállalkozók pedig olyan számlákat nyújtottak be a felpereshez amelyekről a NAV vizsgálat során kiderült, hogy fiktívek. Hangsúlyozta, hogy annak megítélésénél, hogy az alperes társaságban maradása a társaság céljainak elérését veszélyeztet-e, az alperes ügyvezetői és tagi magatartását együtt kell értékelni.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A 2. kizárási okra úgy nyilatkozott, hogy a magánnyomozói és vagyonvédelmi tevékenységet engedéllyel végzi, arról a felperesnek tudomása volt, 2001. január 1. napján megbízási szerződést is kötött a felperes másik tagjával, dr. ... al a magán-nyomozói tevékenysége során keletkezett iratok fordítására. Megítélése szerint a felperes sem a versenytildalmi szabályok megsértését, sem pedig a bankszámlák zároltatását nem igazolta. A 7. kizárási okra előadta, hogy kizárólag a jogszerű igénye érvényesítése érdekében kezdeményezte a felperes felszámolását és a felperes csak a felszámolás elsőfokú elrendelése után fizette ki a tartozását. A felperes fellebbezésére az alperes úgy nyilatkozott, hogy a felszámolási kérelmét már nem tartja fenn. A 9. kizárási okra úgy nyilatkozott, hogy a NAV határozatokhoz vezető teljesítés-igazolásokat a másik ügyvezető, dr. tanú 3 is aláírta. Azt sem bizonyította a felperes, hogy az alperes ...i kapcsolatainak volt köszönhető az adóhiány. A 12. pont esetében kifejtette, hogy bizonyítatlan az is, hogy hamis adatokat szolgáltatott a többségi német tulajdonosnak, éppen a többségi tag kérte fel az üzletrész vásárlásra vonatkozó ajánlattételre. Kiemelte hogy a kizárási okok között az ügyvezetői tevékenysége nem értékelhető, és az alperes tíz százalékos arányú üzletrésze nem jelent tényleges befolyást a társaság döntéseire, nem veszélyeztetheti a társaság céljait.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. A kizárási keresetet a Ptk.3 :107.- 108. §-a alapján bírálta el, mivel a 2016. december 22-i taggyűlésen a felperes a társasági szerződését az új Ptk. alapján módosította, így ettől az időponttól a felperes működésére a Ptk. szabályai az irányadóak. Kiemelte, hogy a bírósági gyakorlat szerint az ügyvezető-tag vezető tisztségviselői kötelezettségszegése az ügyvezetés szabályai szerint értékelendő, jogkövetkezménye nem lehet tagkizárás, mert azt csak a tagi minőségben kifejtett tevékenység alapozhatja meg. (BDT. 2011.2451) A 2. kizárási ok (versenytildalmi szabályok megszegése) esetében a bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes főtevékenységében szerepel a nyomozati tevékenység, az ezzel kapcsolatos versenytildalmi szabály megszegését a társasági szerződés maga szankcionálja. Ezért az alperesnek ez a tevékenysége a felperes céljának elérését nagymértékben nem veszélyezteti. Az 5. kizárási ok (az ügyvezetők akadályozása abban, hogy a cég számlájához hozzáférjenek, a társaság bankszámlája zároltatása) alapján azért nem tartotta lehetségesnek az alperes kizárását, mert ezt a tevékenységét

az alperes kizárólag ügyvezetőként tanúsíthatta, a tagi minősége nem adott számára lehetőséget arra, hogy a felperes tevékenységét veszélyeztesse. A 6. kizárási ok esetében a bíróság tanú 4 tanú vallomására volt figyelemmel, akinek a betéti társasága a felperes könyvelését végezte. A vallomása szerint okszerű volt, hogy az alperes kölcsönt nyújtson a felperesnek, ez az összeg a könyvelésen szabályszerűen átvezetésre került. Ezért a kölcsön nyújtása nem értékelhető felróható magatartásként. A 7. kizárási ok tekintetében a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a felszámolási kérelem benyújtása jogszerű volt, mivel az alperes a kölcsönadott pénzt a felperestől nem kapta vissza. Az alperes ugyan a felszámolás elrendelését követően a fellebbezési eljárásban nem tett arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy a bíróság szüntesse meg a felszámolási eljárást a felperes teljesítésére figyelemmel. Ettől függetlenül a felszámolási eljárás lezárult, a megszüntetéshez való alperesi hozzájárulás hiánya csak egyszeri mulasztást jelentett, mely a jövőre nézve a felperesnek nem okozhat a súlyos hátrányt. A 9. kizárási okot a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a törvényszék úgy ítélte meg, hogy az adóhiányokkal kapcsolatos események, alperesi magatartás az alperes ügyvezetői tisztségéhez kapcsolódik és a felperes nem bizonyította, hogy azok az alpereshez, mint taghoz lennének köthetőek. A 10. kizárási ok esetében a bíróság megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperessel szemben büntetőeljárás lenne folyamatban, így ez a hivatkozás sem lehet jogalapja a keresetnek. A 12. kizárási ok (a német többségi tulajdonos az üzletrésze eladására rábírás) tekintetében rámutatott, hogy az üzletrész megvásárlása tagi magatartás ugyan, de a piaci egyezkedés körében tett ajánlatok nem vezethetnek oda, hogy az ajánlatot tevőt a társaságból kizárják. A 13. kizárási ok (jelentős bizalomvesztés a tulajdonostársak részéről) esetében pedig úgy ítélte meg, hogy ez a megállapítás olyan általános, amely mögé nem lehet kizárási jogalapot telepíteni.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereseti kérelmének való helyt adást, illetve az alperes tagsági jogainak gyakorlása felfüggesztését kérte. A 2. kizárási ok körében kiemelte, hogy az alperes a magánnyomozói tevékenység elvégzéséhez nem kapott "tulajdonosi" felhatalmazást, dr. tanú 3 tudomása nem teszi „bagatellé” a jogsértést, illetve az sem, hogy a társasági szerződés ezt külön nevesítve kötbérrel szankcionálja. Az 5. kizárási ok tekintetében előadta, hogy az alperes 2015. május 27. napjától már nem volt ügyvezető, így minden ezt követően tanúsított magatartása a tagi ténykedés körébe tartozik. Állította, az alperes a cég számlavezető pénzügyintézeténél beadványaival igyekezett a cég számláit zárolni, saját magának a rendelkezési jogát visszaállítani, ezáltal lehetetlenné tenni a NAV felé fennálló tartozás törlesztését és a munkavállalók bérének kifizetését is. A 6. kizárási ok körében kiemelte, hogy a tagi kölcsön szerződés érvénytelen a társaság taggyűlése hozzájárulása nélkül, annak befizetése sem igazolt. A 7. kizárási körülmény esetében azzal érvelt, hogy a Társaság működését nagymértékben veszélyeztette a felszámolási eljárás megindítása, illetve ennek híre üzleti körökben történt elterjesztése. Az alperes a tartozás kifizetése megtörténte után sem volt hajlandó a felszámolási kérelmét visszavonni, így a társaságnak további indokolatlan költségeket okozott, mellyel megdőlt az a hivatkozás is, hogy jogai érvényesítése érdekében kényszerült a felszámolási eljárás megindítására. A magánérdek érvényesítését szolgáló, rendeltetésellenes joggyakorlás alapot adhat a tag kizárására. A 9. - 10. kizárási ok körében előadta, hogy az alperes ügyvezetői és tagsági viszonya körében tanúsított jogellenes, büntetőeljárást eredményező magatartás nem különíthető el élesen egymástól. Új tényként adta elő, hogy 2018. február 22. napján az alperest a NAV Nyomozóhatósága meggyanúsította és gyanúsítottként hallgatta ki 70 millió Ft költségvetési csalás bűntette miatt. A 12. - 13. kizárási ok esetében kifejtette, hogy a bizalomvesztést igazolják a taggyűlések szabályszerűen felvett jegyzőkönyvei. A taggyűlés első alkalommal 2015. május 27 napján döntött az alperes ügyvezetői tisztségből történő visszahívásáról, illetve a társaságból kizárásáról. A határozatok végrehajtását az alperes azok bírósági megtámadásával következetesen megakadályozta. Az alperes és a többi tag között a már előadottak miatt feszült viszony alakult ki, az alperes a cég

üzleti érdekeit veszélyezteti, negatív hírnevét kelti. A bírói gyakorlat szerint a tag kizárásához nem szükséges a károsodás tényleges bekövetkezése, elegendő annak bizonyítása, hogy a tagsági viszony fennállása nagymértékű veszélyeztetést jelent. (EBH2001. 447.) Végül rámutatott, hogy a Ptk. 3: 88. § (3) bekezdése szerint a tag a többi taggal és a társaság szerveivel köteles együttműködni, nem fejthet ki olyan tevékenységet, amely a társaság céljainak elérését veszélyezteti.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Egyetértett az elsőfokú ítélettel abban, hogy a perben csak az alperes tagként kifejtett magatartása értékelhető, az ügyvezetői tevékenysége nem eredményezheti a tagkizárást. Helyesen fejtette ki az elsőfokú ítélet azt is, hogy az alperes nem tanúsított a társaságéval ellentétes, a magánérdekének érvényesítésével kapcsolatos magatartást sem. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban már kifejtett védekezését. Megismételte, hogy nem hirdet a felperes tevékenységi körébe tartozó szolgáltatásokat. A társaság bankszámláit az alperes soha nem zároltatta és arra kísérletet sem tett. Nem akadályozta a társaság ügyvezetőit abban, hogy a cég számláihoz hozzáférjenek. Nem "tagi kölcsön", hanem "kölcsönszerződés" alapján adott kölcsönt az alperes a társaságnak. Ez utóbbihoz nem kellett a taggyűlés felhatalmazása. A kölcsön felhasználásra került a társaság működőképességének fenntartása érdekében. A felperes csak a felszámolás elsőfokú elrendelése után fizetett, ezt az alperes a bíróság felé nyilatkozatában megerősítette, ez a nyilatkozat elegendő volt ahhoz, hogy a felszámolás megszüntetésre kerüljön. Az új információként hivatkozott gyanúsítás semmilyen összefüggésbe nem hozható a tag- kizárással. A felperesnél a 2012. és 2013. években kiállított menetlevelek kapcsán folyik egy újabb NAV vizsgálatát és nyomozás, de annak mindkét korábbi ügyvezető, tehát dr. tanú 3 is a gyanúsítottja, az elkövetési érték pedig 29 millió Ft. A felperesnek sem a 2015. május 27.-i taggyűlésen sem az azt követő másik két taggyűlésen nem sikerült szabályszerű döntést hoznia az alperes kizárásáról. Az első tagkizárási kísérlet óta közel három év telt el, de ez idő alatt az alperesnek a társaságban maradása a felperes tevékenységét semmilyen módon nem veszélyeztette.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból részben téves jogkövetkeztetésre jutva utasította el a tagkizárási keresetet.

Ezért a fellebbezés - az alábbiak szerint - alapos.

A törvényszék által helytállóan alkalmazott Ptk. 3:88. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaságok üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására, a tagok vagyoni hozzájárulásával létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező vállalkozások, amelyben a tagok a nyereségből közösen részesednek és a veszteséget közösen viselik.

A gazdasági társaság definíciójából fakadó töretlen bírói gyakorlat szerint (BH2004. 517.) a gazdasági társaság tagjának alapvető tagi kötelezettsége a közös cél, tevékenység segítése és támogatása. Ezt a Ptk. 3:88. § (3) bekezdése úgy fejezi ki, hogy a tag a többi taggal és a társaság szerveivel köteles együttműködni, nem fejthet ki olyan tevékenységet, amely a társaság céljainak elérését veszélyezteti.

A társasági tag együttműködésre és a társaság céljainak tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségével összhangban a Ptk. 3: 107. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság tagja a társaságnak az érintett tag ellen indított keresete alapján bírósági határozattal a társaságból

kizárható, ha a társaságban való maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné. A gazdasági társaság tagjának kizárásához nincs szükség a tagi magatartással összefüggésben tényleges károsodás bekövetkeztére, elegendő, ha az a társaság céljait jelentős mértékben veszélyezteti. (EBH2001. 447.)

A társasági tag együttműködési és a társasági közös célok támogatására vonatkozó tagi kötelezettségéből következően a társasági tagoknak mindenkor a társasági érdekek szem előtt tartásával kell eljárniuk és a tagsági jogok gyakorlása során érvényesülnek a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelő magatartás elve is. (Ptk. 1: 3. § (1) bekezdés) A korlátolt felelősségű társaság egyben személyegyesítő jellegű társaság is, amely a tagok közötti szilárd bizalom fennállását feltételezi. Így a társaság érdekekkel ellentétes, a tagokkal együttműködést gátló és a társaság céljainak elérését veszélyeztető tag megrendítheti a tagság vele szembeni bizalmát is. (LB Gf. VII. 31.588/2001/4, Fővárosi Ítéltábla 16. Gf.40.038/2005/3., Győri Ítéltábla Gf. II. 20.180/2008/4.)

A tagkizárási kereset elbírálásánál azonban azt is szem előtt kell tartani, hogy a tagkizárás a tag akarata ellenére történik, amely a tulajdonosi jogok jelentős korlátozását jelenti, ezért arra csak kivételesen és a törvényben meghatározott ok bizonyos fennállta esetén kerülhet sor.

A perbeli esetben a felperes gazdasági társaság taggyűlése a kizárási per megindításáról döntő határozatában 13 kizárási okot, körülményt sorolt fel. Az ezeket alaptalannak tartó elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében a felperes már csak nyolc kizárási ok (2., 5., 6., 7., 9., 10., 12., 13.) alapján kérte az alperes kizárását. Így az ítéltábla már csak ezen kizárási pontokban megjelölt okokat vizsgálta a fellebbezési eljárás során (Pp. 253. § (3) bekezdés), azzal, hogy bármely - akár egy - kizárási ok helytállósága esetén az alperes a társaságból kizárható.

Az alperes társasági tag által a felperes részére a 2015. március 9. napján kelt szerződés alapján nyújtott három millió forint kölcsön esetében az ítéltábla annyiban egyetértett a törvényszék ítéleti álláspontjával, hogy az eljárás során kihallgatott tanú (...) vallomása szerint a kölcsönadott összeg a társasághoz beérkezett, és a könyvelésen átvezetésre került. Így önmagában a kölcsön nyújtása - a kölcsönszerződéshez szükséges taggyűlési jóváhagyás nélkül is (a gazdasági társaságról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 141. § (2) bekezdése m) pont) - nem tekinthető a társaság érdekeit sértő, a kizárás alapjául szolgáló tagi magatartásnak. Megjegyzendő ebben a körben, hogy az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglalt érveléssel szemben a gazdasági társaság tagja által a társaságnak nyújtott kölcsön - mint a társaság működésének sajátos finanszírozása - nem értelmezhető másnak, mint tagi kölcsön szerződésnek.

A tagi kölcsön nyújtásától azonban lényegesen eltérően kell megítélni azt a tagi magatartást, hogy a társasági tag alperes a tagi kölcsönszerződésből eredő követelése érvényesítése érdekében a saját társaságával szemben felszámolási eljárást kezdeményezett, és annak során - a követelése maradéktalan (késedelmi kamatra, ügyvédi munkadíjra, eljárási illetékekre és közzétételi költségtérítésre kiterjedő) kiegyenlítése ellenére - a felszámolási kérelmétől nem állt el. (A 8 szám alatti jegyzőkönyv mellékleteként elfekvő Győri Ítéltábla Fpkf. II. 25. 575/2016/2. számú határozata)

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a lejárt pénzkövetelések érvényesítésének elsődleges jogszerű eszköze nem az adós felszámolásának kezdeményezése, hanem a fizetési felszólítás és annak eredménytelensége esetén a perindítás (fizetési meghagyásos eljárás kezdeményezése). Különösen így van ez a saját társasággal szemben fennálló követelés esetén. Kétségtelen, hogy a

fizetési felszólítás ellenére ki nem egyenlített, nem vitatott (elismert) követelés érvényesítése érdekében a törvény (a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 24. §) lehetővé teszi a felszámolási eljárás iránti kérelem benyújtását. Azonban a felszámolási eljárás deklarált célja nem a lejárt pénzkövetelések érvényesítése, hanem az, hogy a fizetése képtelen adós jogutód nélküli megszüntetése során a hitelezők e törvényben meghatározott módon kielégítést nyerjenek. (Ctv. 1. § (3) bekezdése)

A társasági tag együttműködésre, a közös gazdasági célok megvalósításának elősegítésére vonatkozó kötelezettségével gyökeresen ellentétben áll, ha a tag a társasággal szembeni követelésének kiegyenlítését a gazdasági társaság megszüntetése útján kívánja. Kétségtelen és külön magyarázatot nem igényel, hogy a társaság a fizetése képtelenség megállapítása és a felszámolása elrendelését követően a létesítő okiratában elhatározott gazdasági célokat már nem tudja megvalósítani. Ezen túl a társasági közös célok, a tagokkal és a társasággal való együttműködés semmibe vételét, egyben a jóhiszemű és tisztességes eljárás súlyos sérelmét jelenti, hogy az alperes a követelése és járulékai kifizetése ellenére a felszámolási kérelmét fenntartotta. Ezzel összefüggésben az alperes fellebbezési ellenkérelmében iratellenesen hivatkozott arra, hogy a követelése kifizetését a felszámolás elsőfokú elrendelését követően megerősítette. A már hivatkozott ítéletábra másodfokú végzés (Fpkf. II. 25. 575/2016/2.) szerint ugyanis az alperes hitelezőként az adós fellebbezésére előterjesztett észrevételeiben a felszámolást elrendelő elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

A kifejtettek szerint a felszámolási kérelem benyújtása, és a saját társaság fizetése képtelenségi eljárásban való megszüntetésének fenntartására vonatkozó másodfokú eljárásbeli nyilatkozat kirívóan társaságellenes magatartás. Az ilyen tagi magatartás önmagában - minden más kizárási ok nélkül - kizárja az alperessel való további tagsági együttműködést, megghiúsítja a közös társasági célok megvalósítását és bizalomvesztést idéz elő az alperessel szemben. Ezért a törvényszék tévesen értékelte úgy, hogy az alperes ne veszélyeztetné nagymértékben a társaság céljait. Az elsőfokú bíróság megítélésével szemben nemcsak hosszabb időn át tanúsított magatartás, hanem egyszeri cselekmény, vagy mulasztás is alapot adhat a kizárássra. (Pécsi Ítéletábra Gf.IV.30.232/2012/4.) Helyesen ezen kizárási ok alapján az alperes gazdasági társaságból kizárásának van helye.

Egyetértett az ítéletábra a fellebbezéssel abban is, hogy az alperes a társasági szerződés versenytilalmi rendelkezései (26. pont) megsértése miatt is kizárható a felperes gazdasági társaságból.

A társasági szerződés 26. pontja 1. alpontja szerint "a társaság tagjai kijelentik, hogy ezen társasági szerződés tartama alatt olyan vállalkozásban , amely a Társaság konkurenciáját jelenti (azaz azonos vagy hasonló vállalkozási tárgya van) nem részesednek és pedig sem direkt, sem közvetetten, illetőleg ilyen társaságban más módon sem tevékenykednek."

Ez a versenytilalmi szabály a társaság létesítő okiratában - a felek egyező fellebbezési tárgyalási nyilatkozata szerint - már az alapításától kezdődően szerepel. A felperes gazdasági társaság cégjegyzék szerinti főtevékenysége a személybiztonsági tevékenység. A felperes ebben a tevékenységi körbe tartozó magánnyomozói tevékenységet végez már a társaság megalakulásától kezdődően. A társasági szerződés 26. pont 2. alpontja alapján a versenytilalmi szabályok alól a társaság taggyűlése adhat felmentést.

Amennyiben a társaság tagja a társaság tevékenységi körébe tartozó tevékenységet más (így saját maga) javára is végez, alaptalan a kizárási kereset, ha a tevékenység végzéséhez a társaság

hozzájárult. (LB Gf. VII. 31.377/2011/3, Győri Ítéltábla Gf.IV. 20.440/2009/4.) A hozzájárulás megadását az erre hivatkozó társasági tag köteles bizonyítani. (Pp. 164. § (1) bekezdése)

A konkrét esetben a felperes a fellebbezési tárgyaláson a magánnyomozói tevékenység végzéséhez nem a felperes taggyűlése, hanem osztályvezetője Andreas Erlecke jóváhagyására hivatkozott. Azonban ennek megtörténte bizonyítási indítványt nem tudott, illetve nem kívánt előterjeszteni. Erre figyelemmel csak az állapítható meg, hogy az alperes a társasági szerződés versenytilalmi rendelkezését megsértő módon folytatott a felperes fő- tevékenységével azonos magánnyomozói tevékenységet a saját nevében. Annak - az elsőfokú bíróság által kiemelt - ténynek, hogy a versenytilalmi szabály megszegését a társasági szerződés más módon, kötbérfizetéssel is szankcionálja, jelentősége nem volt. Ugyanannak, a tagokkal való együttműködést sértő tagi magatartásnak több következménye is lehet és a következmények közül a társaság választhat. Ebből következően a versenytilalmi szabály megsértése is alapot adott az alperes társaságból kizárására.

A fellebbezésben megjelölt további kizárási okok (5., 9., 10., 12.) esetében az ítéltábla egyetértett a törvényszék azon megítélésével, hogy ezeket a magatartásokat az alperes részben ügyvezetőként és nem tagként tanúsította; illetve az alperes terhére rótt magatartások bizonyíthatatlanok.

Ezekre figyelemmel az Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperest a felperes gazdasági társaságból a Ptk. 3:107. § (1) bekezdése alapján kizárta.

A fellebbezés - és a másodfokú határozat folytán - a kereset eredményre vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) alapján viselni köteles a felperes kétfokú eljárásban felmerült, lerótt illetékből és ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. A felperes a keresetén 36.000 Ft, fellebbezésén 48.000 Ft illetéket rótt le. (84.000 Ft) Az Ítéltábla a jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22) IM. rendelet 3. § (3),(5) bekezdései alapján a kétfokú eljárásban az áfával növelt 127.000 Ft-ban határozta meg. (Együtt: 211.000 Ft perköltség)

G y ő r , 2018. június 6.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: